

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 329/2025
18.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јукић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ Београд, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3875/20 од 16.06.2021. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3875/20 од 16.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3231/19 од 30.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење туженог бр. ... од 29.05.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 114.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3875/20 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о раду од 09.08.2002. године тужилац је засновао радни однос код туженог са IV степеном стручне спреме – машински техничар и обављао је послове у Погону водоводне мреже у ..., након чега је закључио више анекса уговора о раду. Тужилац је туженом доставио диплому – сведочанство о завршеном образовању за машинског техничара IV степана стручне спреме, коју је издао Електромашински школски центар „ООУР“ Средње техничке школе у Мостару, за школску 1988/1989 годину са деловодним бројем .., матични број књиге .. . Тужени је од Средње машинске школе у Мостару тражио проверу веродостојности дипломе тужиоца, након чега је дописом Министарства за образовање, науку, културу и спорт, Херцеговачко – Неретванског кантона у Мостару од 15.03.2017. године обавештен да је Жупанијски просветни инспектор у средњој Стројарској школи „Фауста Вранчић“ из Мостара, која је правни следбеник Електромашинског школског центра у Мостару, извршио проверу веродостојности сведочанства које је тужени доставио, а које гласи на име тужиоца и да је том приликом утврдио да се ради о сведочанству које није веродостојно, због чега је тужени донео спорно решење којим је тужиоцу отказао уговор о раду. Пре доношења решења, тужени је писаним путем упозорио тужиоца на постојање разлога за отказ уговора о раду и оставио му је рок од осам дана да се изјасни на наводе из упозорења, што је тужилац и учинио. Тужени је спорним решењем од 29.05.2017. године, тужиоцу отказао уговор о раду, због тога што је доставио диплому која није веродостојна јавна исправа, а на основу које је уговором о раду распоређен на послове за које је по Правилнику о организацији и систематизацији послова предвиђен IV степен стручне спреме и да је тиме својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђене чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду у вези са чланом 14. став 1. алинеја 9. уговора о раду, у вези са чланом 15. став 1. тачка 3. односно чланом 14. став 1. Закона о раду важећег у периоду закључења уговора и непоштовање радне дисциплине сходно члану 179. став 3. тачка 6. и тачка 8. Закона о раду. Тужилац је наведено решење примио 31.05.2017. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право доносећи побијану одлуку, за коју су дали довољне разлоге које прихвата и Врховни суд.

Чланом 14. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.70/2001 и 73/2001), који се примењивао у време закључења уговора о раду 09.08.2002. године, који уговор је закључен на основу фалсификоване дипломе о стеченом четвртог степену стручне спреме, прописано је да је запослени дужан да обавести послодавца, пре закључења уговора о раду, о свом здравственом стању или другим околностима које битно утичу на обављање послова за које заснива радни однос или могу да угрозе живот и здравље других лица, док је ставом 3. истог члана прописано, да у случају да запослени не поступи у складу са ставом 1. овог члана, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду. Чланом 16. ставом 3. истог закона, прописано је да је запослени дужан да, приликом заснивања радног односа, послодавцу достави документа којима се доказује испуњеност услова за рад.

Закон о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 75/14), чланом 15. ставом 1. тачком 3), који се примењује у време доношења спорног решења, прописано је да је запослени

дужан да обавести послодавца о битним околностима које утичу или би могле да утичу на обављање послова утврђених уговором о раду. Чланом 26. ставом 1. прописано је да је кандидат дужан да, приликом заснивања радног односа, послодавцу достави исправе и друге доказе о испуњености услова за рад на пословима за које заснива радни однос, утврђених правилником. Чланом 179. ставом 3. тачком б) прописано је, да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, и то ако је дао нетачне податке који су били одлучујући за заснивање радног односа, а тачком 8) ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Чланом 184. ставом 1., прописано је да отказ уговора о раду из члана 179. тач. 1) и став 2. и 3. овог закона послодавац може дати запосленом у року од шест месеци од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа.

Из напред цитираних одредби Закона о раду који се примењивао у време закључења уговора о раду 09.08.2002. године и Закона о раду који се примењује у време доношења спорног решења следи, да послодавац може отказати уговор о раду запосленом ако му је овај дао нетачне податке који су били одлучујући за заснивање радног односа. Одлучујући подаци тичу се стручне спреме, односно образовања, радне способности, радног искуства, положеног стручног испита и других посебних услова од којих зависи успешно обављање послова на које се запослени прима. Код утврђеног да је тужилац туженом предао сведочанство о завршеном образовању за машинског техничара IV степена стручне спреме, које није веродостојно, на основу кога су странке закључиле уговор о раду 09.08.2002. године, којим је тужилац распоређен на послове са четвртим степеном стручне спреме, то је правилан закључак нижестепених судова да је спорно решење о отказу уговора о раду законито, јер је тужилац користећи фалсификовану диплому поступио супротно наведеним одредбама Закона о раду, са којих разлога се понашање тужиоца сматра таквим понашањем због којег тужилац не може да настави рад код туженог, односно његово понашање је такво да не може да настави рад код туженог, који отказни разлог је прописан чланом 179. ставом 3. тачком б) и 8) Закона о раду, који се примењује у време доношења спорног решења, а који отказни разлог је био прописан и Законом о раду који се примењивао у време када је тужилац туженом предао фалсификовану диплому.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да нижестепени судови нису на поуздан начин утврдили да ли је спорна диплома односно сведочанство веродостојно. Наиме, из дописа Министарства образовања, науке, културе и спорта Херцеговачко – Неретванског кантона из Мостара од 15.03.2017. године произлази да сведочанство које гласи на име АА - тужиоца није веродостојно, а што је утврђено детаљном провером од стране надлежних органа, па како спорно сведочанство које је тужилац предао туженом није веродостојна исправа, а што је и према становишту Врховног суда довољно за закључак да је спорна диплома односно сведочанство фалсификовано, то следи да је тужени доказао ову чињеницу, а на тужиоцу је био терет доказивања да докаже супротно, односно да је на валидан начин стекао спорну диплому, па како тужилац то није доказао нити предлагао доказе на те околности, то су неосновани наводи ревизије.

Супротно наводима ревизије, тужени није преклудирани да откаже уговор о раду тужиоцу применом члана 184. Закона о раду, којим је прописан рок у коме послодавац може дати запослен отказ уговора о раду (шест месеци од дана сазнања, односно

годину дана од наступања чињеница које су основ за давање отказа). Предаја неверодостојне (фалсификоване) дипломе о стеченом образовању, као доказ о испуњености услова за заснивање радног односа, представља повреду радне дисциплине у продуженом трајању, јер је тужилац предао послодавцу диплому – сведочанство о завршеном образовању за машинског техничара IV степена стручне спреме које је издао Електромашински школски центар „ООУР“ Средње техничке школе у Мостару за школску 1988/1989 годину, која диплома односно сведочанство није издато од наведене школе, те је на тај начин туженог довео у заблуду и одржавао у заблуди о својој стручној спреми и у читавом периоду рада са IV степеном стручне спреме вршио повреду радне обавезе према послодавцу. Застарелост отказног разлога није наступила, с обзиром на то да је у овом случају реч о продуженој радњи извршења повреде радне дисциплине, која је трајала и у време доношења спорног решења о отказу уговора о раду и у таквом случају застарелост почиње да тече од последње радње у низу повреда радне дисциплине. Тужени је за повреду радне дисциплине сазнао из дописа од 15.03.2017. године, а решење о отказу уговора о раду је донео 29.05.2017. године, из чега следи да нису протекли рокови прописани напред наведеном законском одредбом у којима је тужени требао да донесе побијано решење о отказу уговора о раду.

Са напред разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић